

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XI. Purificatio B. V. Revelatio spuria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XI.

Festum Purificationis B. V. M.

Responsum accepit à Spiritu S. non visurum se motem, nisi prius videret Christum Dominum
Luc. 2.

Revelatio spuria.

N omni atate ac seculo, in omni sexu & hominum conditione è caelo factas esse ad homines varias revelationum caelestium, certum est ex Script & Hist. Eccles. Op. AA. Pleni sunt sacri Codices Prophetis & Prophetis quibus Deus varii generis arcana detexit. Necdum hoc

A.
Fictitiæ
revelatio-
nes dantur
quamplu-
rimæ.

abbreviata est manus Domini, licet fides nostra sit innumeris partibus & ostensis illustrata. At verò sicut revelationes nuncupantur divinae, & sunt divinae, ita multæ aliæ jactantur esse divinae, quæ postea sunt dæmoniæ. Sunt multa fucis illita, quæ luce clarescent sua, verba sunt Breviarii Romani; mille revelationes nimis credulæ prædicant mulierculæ, seu ut alii loquuntur, precatrices Berta, quæ multo nigricans genius ad hamandos per feminas viros malè ac præproprie credulis instillat. Hæc somnia sæpè pro realibus visis venditant, & quævis strepitum sub lecto à muribus excitatum pro loquentis Angeli præsentis Spiritus voce acceptant. Alios insuper in parem sententiam trahunt, ac ferè semper aliquos reperiunt, qui à delusis se pariter delusi

(1) S. Cæ-
sar. l. 2. hi-
stor. c. 25.

patiantur. Ridiculum est, quod de Berta recitat (1) Cæsius Wormatiæ, nunc tempore belli Gallici funditus depopulata Sacrorum Romani Imperii urbe, annis ante 400. Judæus quidam, cuiusdam erat eximiè formosa. Vidit hanc vicinis ex ædibus juvenis nostræ fidei domesticus, sed otio deditus, quod diaboli pulvinari præterea dixit Hieron. Tota ejus actio erat in lecto jacere, vel in fenestram popinas & lusorias tabernas pro scholis terere, luxuriâ disfluere, libenter vivere ac delicatè, quales hodie passim majores Stoæ gremio inventum umbratiles studiosos, quorum nomina quidem falsis

B.
Ridicula
est Judæo
facta Wor-
maticensi.

sunt academicis, ipsi vero raris vicibus pedem inferunt Athenæo. Exarsit leno iste in hebraam formæ gratiâ, hæc juvenem deperibat burse causâ; sic tandem factum est, ut perdita integritate fædis amoribus vacaret uterq;. Sensit pragnantem uterum puella, mox metu ac curis plena, id ociùs effero prædoni detexit, simul ab eo consilium petens & remedium, certa, se antè infantem perimere, quàm eum peperisset, ne legis violatâ rea vel à parentibus propriis necaretur, vel clanculò horribilibus pœnis in tumultum usque discrucietur. Spondit facile remedium versipellis lurco, rimam digitò signavit, qua dilaberetur. Si dixerit tibi pater tuus vel mater, quid est filia? venter tumescit, videris concepisse, sic responde: si concepì, nescio, id scio, quia virgo sum, & virum non cognovi, cetera mihi relinque, faciam ego, ut firmiter credant, perditam virginitatem tuam maximo totius familiæ honori ac gloriæ cessuram. His dictis abiit excessit, & concubia nocte revertit. Novit nebulo, in ima ædium parte versus plateam cubile Judæi; valvas itaque media nocte grandi tubo instructus accessit, quem etiam per modicum foramen ipsum in cubiculum intromisit, verbis hæc lecto infusis: O justî & Deo dilecti conjuges gaudete! en Virgo filia vestra concepit filium, qui liberabit populum Israël, gaudete! Expergesti hac voce conjuges vocem quasi è cœlo profectam, aut præsentem Angelum adesse persuasi, sibi de tandiu expectato Messia multum applaudere & congratulari. Surgebat uterque è lecto, & humi jacentes Adonai adorabant, gaudiò pleni, filiam hunc ad finem à Superis electam, ut pareret Messiam. Resumpsit oraculum lusor, & hæc immisso iterum tubò subjecit: Colite filiam vestram, & puerum de virgineo illius ventre proditurum omni diligentia curate; ipse enim Messias est tot seculis expectatus. Vix dies illuxit, fama totam viciniam excurrit; factus inde grandis concursus totius Synagogæ ad virginem saltè oculis spectandam & colendam, quæ Messiam esset paritura. Insultabant Judæi Christianis, nunc primùm Isaïæ vaticinium expleri (2) *Eccè virgo concipiet & pariet filium &c.* At quousque hæc comædia (1) Isa. 7. duravit & publica tripudiatio recutitæ gentis! usque dum partu soluta virgo, se ac suos confunderet. Prodiit tandem infans in lucem sed inopinata metamorphosi; neque enim Messiam putatitia virgo peperit sed puellam. Sic spes omnis corrui, sic omne gaudium evanuit. Ridebant Christiani Messiam feminam, vera fides tumultuantes verpas triumphabat. Judæi tanti probri impatientes panè disrupti sunt præ indignatione. Unus illorum etiam in furorem datus, pede raptam infan-

Hist.

tem femellam proximo parieti allisit; hunc exitum sortita est fictiti-
velatio. Quod hic loci hebraeis accidit, pluribus hanc in horam cre-
nire creditur, si fidem praproporam quibuscunque oraculis & putan-
vis revelationibus, maximè feminis impertiant.

Ut veri nominis revelatio dicatur, tria ut plurimum capita obler-
vari debent, ut Delrio (3) meminit: Primò debet probè inspicì perio-
na, & mores ejus, cui facta est revelatio; hæc pia sit & catholica, sp-
ritualis & devota, humilitati maximè ac obedientiæ addicta. *Animi*
(4) 1. Cor. *homo non percipit ea, quæ sunt Spiritus* Paulo (4) teste & sicut in *malero*
2. *lam animam non intrat* (5) *sapientia*, ita nec Spiritus Dei super ali-
(5) Sap. 1. quàm super humiles & timoratos, dirigibiles & correctionis patientes
C. animos requiescit. Nihil credi potest quacunque hæresi contaminatam
Veri nomi- Nulla fides haberi potest magis, sagis, dæmonicolis. Nulla fides deli-
nis revela- ri potest superbis, ambitiosis, impatientibus, carnis, ebriosis, im-
tio tria e- tumultuante animo foventibus, odia exercentibus, dissidia feminis
xigit. tibus, alios nefastis ausis difamantibus, pecunias unde unde corradan-
bus, affectatæ devotionis turpibus hypocritis, erronibus, vagabundis,
garrulis blateronibus, pertinacibus & cerebrosis, utut non en veni-
tent sacrum ecclesiasticum catholicum. Hos inter vates etiam femi-
nari debet ratio; plus enim fidei merentur viri, quàm femine, pia
I. Virgini desertur, quàm viduæ, plus viduæ, quàm conjugatæ. Cum mi-
nisteria rationis femine habeant, minus etiam prudentiæ habere creduntur,
ergò citius, quàm viri falluntur; hinc in Script. paucas prophetissas in-
venies, Marias duas, Annas duas, Deborah, Oldam, & paucas alias.
humilis & obediens. Viros verò prophetas quam plurimos. Apud infideles contra idololatriam
prophetæ dantur paucissimi, femine verò propè innumera; ut certum
fit, omnia fraudibus & dolis, falsitatibus & mendaciis inundare, ubi
fides deficit catholica, orthodoxa.

II. Secundò ipsa revelationis factæ substantia probè lustrari debet &
Substantia examinari. Proba est, si sapientiæ conformis fuerit cœlesti, Christi &
Revelatio- Divorum exemplis accommodata, misericordiæ plena & fructibus bonis
nis sit un- Bona est, si hominem intrinsecè reddat meliorem, sanctiorem, mitiorem,
diq; proba. humiliorem, collectiorem, à curis secularibus abstractiorem. Vera est
si totum id, ad quod invitat & instigat, totaliter bonum fuerit, & non
tantum ex parte; habet enim vel maximè hîc etiam locum, tritum le-
lud philosophi: *Bonum ex integra causa, malum ex quolibet defectu*. Hæc
substantia ut ritè penetretur, ante omnia finis spectetur, qui si nihil ha-
beat scoriæ admixtum, Deumque referat purum, & puram ejus glo-
riam

(3) Delr.
disq. mag.
l. 4. c. 4.
q. 3. f. 5.
(4) 1. Cor.
(5) Sap. 1.
C.
Veri nomi-
nis revela-
tio tria e-
xigit.

I.
Ipsa perso-
na cui re-
velatur
mysteri-
um, pia sit,
humilis &
obediens.

II.
Substantia
Revelatio-
nis sit un-
diq; proba.

riam representet, salvaret; alius si fuerit à memorato, nuda sc. curiositas, propria utilitas, ambitio, precipitium, sui carnificina, martyrium sathanicum &c. jam in Angelum lucis se Sathanas transfiguratur, ut virtutis simulatione plus damni afferat.

Tertiò omnes ac singulæ circumstantiæ factæ revelationis expendi debent. Ex illis vel una totam poterit substantiam pessundare. Ita plus veritatis accrescit vigili quàm somnianti; fac porrò durè ac violenter, cum strepitu & cum impetu, quasi imber in saxa decidens, se animo spiritus infundat, malus erit; bonus contrà si leniter, si placidè ac suaviter sicut unda spongiam irróret; fac denuò prima sub principia gaudiò mentem demulceat, postea verò in gravissimos mœrores, anxietates & turbas devolvat, iterum malus erit; parit quidem bonus initio metum ac horrorem, at detersâ tandem omni molestiâ, dulcedine interna animos perfundit, quæ signum præbeat consolationis divinæ; fac tandem plus mali quàm boni ex illis prognasci, quod identidem Bertis accidit, quæ neglectis ædium curis, colò & focò insuper habitis, proli- bus ope necessaria destitutis, tot horis preces deblaterant, quas rectius templò suò æditui proscribant. Resume tria hæc capita hucusque recensita, eaque hodiernæ revelationi applica, patebit distinctè, omni sanctitate conspicuam fuisse revelationem, quam à Spiritu verè sancto senex Simeon accepit, *non visurum se mortem, donec videret Christum Damiei*. Vidit, & vidisse sat fuit. In mortem pientissimam ac divino solamine plenam lumina clausit, postquam binis oculorum orbibus Orbi natum Servatorem conclusit. Juxta tres hasce regulas quarumcunque revelationum vel veritas clarescet vel falsitas. Debit hinc Heron eremicola sanum judicium formare, cum eidem Martyrii lauream mendax lucis Angelus eminus præostenderet, si sui factus carnifex se in puteum precipitaret; id quidem martyrium dixeris sed diabolicum; neque enim sunt facienda mala, ut eveniant bona. Debit hinc manibus palpare fucos & mendacia prophetantis Bertæ confessionalis filix Franciscus Cruz Theologiæ Doctor ejusdemque Professor in regno Pertuensi orientalis Indiæ, totius novi orbis miraculum. Oracula illa, quæ sic ab Angelo in raptu edocta hausit, & Confessario suo communicavit, nimis erant putida, & à totius Ecclesiæ sensu aliena; dementatus tamen fuit Vir summè pius, summè doctus per vaticinantem Bertam; & quid vaticinata fuit hæc Proserpina? audi & obstupesce, hæc à Viro etiam rudi & illiterato, ne dicam à Doctore Theologo credi posse. Alia inter suæ credidit prophetissæ, se Regem simul & summum

III.
Nulla cir-
cumstantia
vitiatur.

D.

Femellis
non facilè
habenda fi-
des, si pro-
phetizent,
mille dolis
aguntur.

Hist.

M 3

Ponti-

Pontificem futurum exauctorato Gregorio decimo tertio tunc in Ecclesie clavum sedente, Sede Apostolica ex Italia usque in Indiam transportata. Credidit stolidissime, sibi à Deo oblatam esse unionem hypostaticam in grati animi memnosynon, quod Dei summi Attributione divina plus omnibus Theologis doctrina sua illustrasset, & prae riter longè efficacius in Scholis probasset, quam probatum fuit à D. Paulo, Christum Messiam esse. His & aliis centenis moribus de matis pertinacissime immortuus stipes Doctor, vivicomburio per

(6) Joseph.
Acoft. in
Reg. Peru.

Inquisitionem damnatus est ut Josephus memorat (6) Acofta. In cant hinc omnes Conscientiae arbitri suas poenitentiae filias ad confessionales clatros & ad portam obiter ac perpaucis expedire, amputa cum sexu molliore omni fermocinationis prolixitate, quam omnes PP. & Ordinum sacrorum Fundatores damnant & anathematizant. Discant hinc omnes alii, quam frivolum sit & periculi plenum

(7) Jer. 23.
& 27.

E.
Matrimo
nia pessime
divinauntur.

mulierculas adire vel audire, quos pridem dixit Jeremias (7) *prophe- tantis in nomine meo per mendacium*, eum in finem, ut intelligat quibus aliquando sponsis vel sponsabus sint in conjugium obventi. Digitò sponsus signatur aut sponsa? ita mordicus sententiae per se cum late inhaerent, ut nullas se argumentis abstrahi patiantur, quae quid contra tale connubium ecclesiastici moveant Curiones. Non test tali matrimonio bona cum conscientia Parochus assistere, ut in malè pactis juxta communem omnium rescindi debet fides, sed etiam mutuo sanguine subscripta; iterum iterumque dico, in malè pactis rescindi debet fides. Alii hodie maximè plebei se per alla- cula ex concavo lunae petita miserrimè implanari patiuntur curren- tes in horam. Circumferuntur passim typo data preces ac libelli, quibus video, caelo lapsas revelationes concludi, quas rectius dixeris à cum excoxisse ad hamandos mortales; finguntur in illis oracula à Coelitem comperta, certis precatiunculis agglutinata, v. g. *hasiis orati- tidie preces fuderis, tibi ultimo in articulo tuo ipsa se Despara videri da dabit*. Pro stolidas hominum illusiones! fabulantur haec & simi- litudinis hujus innumera oratrices Bertae & Bertarum muliebres patrum fautores confessarii. Non datur oratio praestantior, quam illa quae ab ipso Dei Hominis ore profluxit, Oratio Dominica, nunquam- men legitur simili privilegio donatam esse Orationem memoratam Nugae! quisquiliae! Proxima Orationi Dominica Salutatio est, quam dicimus Angelicam, cui in fine formatas preces apposuit S. Martinus in Ecclesia; non datur antiquior, nec sanctior Oratio, quam modo me-

morata, quorum illa pro suo auctore habet Deum Hominem, hæc Angelum, Elisabetham & Ecclesiam. At verò reperit hinc quoque riam Orcus, per quam grandes etiam animos ludificaret. Fuit vaticinatrix Camilla, quæ alia inter etiam rogata, quid Deipara fecerit, cum ab Angelo salutaretur, respondit se ab Angelo didicisse, Deiparam tunc actu rosarium recitasse. Ridete quidquid domi est cacchidorum! ubi tunc rosarium ex orationibus conflatum, quæ necdum in rerum erant natura? an porrò orationem ad se ipsam direxit Deipara? pro quæ barditas! hanc tamen asinitatem femininam pertinaciter tenuit ac defendit Doctor confessarius ex ideis divinis, seu rectius ex Platonicis ideis, ridentibus Scholis. His fucis, his technis, animas lacatur innumeras flagrans Orcus, & procrastinari facit pœnitentiam, quia necdum ultimus instat articulus, quia necdum se oculis objicit Mater Dei, ejus præsentiam evidenter in articulo illæ & illæ preces toties iteratæ adpromittunt. Ita inexpectati moriuntur plurimi, & tartarò merguntur, totò Erebo terrigenarum stultitiam cacchinante. Optarem ego hic loci, ut per annum aliquoties librorum officinæ ex industria viferentur, & omnes de fide ac veritate suspecti libelli, falsarum revelationum bajulæ chartæ publicæ Carnificis manu exurerentur, eorum propolis grandi pecuniarum pœna mulctatis. His ad futurum oculis faciendum, ad lucrum burfis conciliandum prostantibus chartis fidem habent exoticam plebeji, quasi de Cœlo certi, modò has & illas precatijunculas extra statum gratiæ ore tetrico singulis diebus debiteraverint. Credat judæus apella, tibi Deiparam in agone adstituram, nudis precibus in tui opem ac subsidium accitam. Hoc astu Codæmon seriam confessionem protelat, atque necdum Deiparam apparuisse nullum proin vitæ articulum adesse. Sic peccatorum entia multiplicantur; sic vita mortalis miserrimo fine coronatur. Quæ temeritas, Deum ac Deiparam cœlo evocare, ut morienti, neque tamen serio pœnitenti assistant! responsum accepit à Spiritu sancto Simeon hodiernus, *non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini*, at verò tam piè vixit Simeon, ut dignum se redderet, quem Spiritus S. hoc grandi privilegio donaret, *non visurum se mortem, nisi antè oculis etiam corporeis Christum Domini spectasset.* Dedit ei ipse Spiritus S. sequens elogium, *homo iste justus erat & timoratus, expectans consolationem Israel, & Spiritus S. erat in eo.* In justis dicitur seu sanctus, timoratus seu quod idem fuerit, Deum reverens, & studiosissimè cavens, ne eum quocunque tandem modo offenderet. Spiritus S. in eo erat

F.
Libelli falsarum revelationum bajuli proscribantur.

G.
Revelatio S. Simeoni facta undique fuit vera & sancta.

(8) Timotheus Orat. de S. Sim.

erat non tantum per gratiam gratum facientem, sed per gratiam quoque gratis datam, nempe prophetiam. Hic Spiritus in Simeonem lapsus ita ejus animum occupabat, ut homo non tam terrenus quam cœlestis & divinus esse videretur. Timotheus Presbyter Jerosolimitanus (8) censet, Simeonem quoque Deiparam vidisse, speciali gloria illustrem, lumine divino circumamictam, & ex eo intellexisse, hanc inter alias omnes feminas solam esse Messia Parentem, totius mortalitatis fautricem & protectricem. Vita adhuc hodie ducatur illius integra, sceleris pura, Deo ac Superis devota, Marianis obsequiis dicta &c. Deum ac Deiparam hic per gratiam videbimus, ibi per gloriam.

(9) Pelbart. in Stell.

Dignatur ipsa Misericordiae Mater sine hominum respectu hoc privilegio quoscunque Dei ac Superum fervidos cultores, cujus rei lenum præbet specimen Pelbartus (9) ex quo pariter colligas, quam pia, quam felix & fortunata sit mors illorum, qui in Domino Deo vel in Domina Dei parente moriuntur, quam impia sit contra, quam infelix & execranda sit mors eorum qui in Dæmone extinguuntur, qui in enormibus flagitiis à Justitia Divina correpti sine Dei gratia Deiparae patrocinio diem obeunt supremum. Parochus aliquis, inquit Pelbartus, ad quendam ut divitiis ita vitiis hirsutum euclionem, periculosa lue infectum evocatus, confestim sacras in aedes avolabat, Deum eucharisticum ad decumbentem deportaturus. Rectè fecit Curio iste, quòd ad ægrum accitus moram omnem abrumperet, & ægotanti succurreret. Agitur salus æterna res omnium maxima, cum animam agunt moribundi: *Omnia si perdas, animam servare memento.* Notius unius peccatum si posset S. Ignatius impedire, jam hoc ipso immortale præmium è cœlis sperabat; quando plus inde speretur, si tota peccatis hirtescens anima prompti Curionis operâ omnibus à flagitiis virtute Sacramenti expietur, & cœlis asseratur, aliàs certò damnanda.

H. Mortis piæ ac impiæ vera representatio.

Hist.

I. Animæ pretium.

Philippus II. Hispan. Rex palàm dixit, thesauros omnes ex India ac toto Hisp. regno utilissimè à se impendi, si per illos vel unicus in catholica fide conservetur, & ad cœlos promoveatur. Hic optimè novissimè animæ pretium impretiabile, cui nec totus iste spectabilis mundus valeat comparari. Hoc animæ pretium, quod tanti stetit Deo nobis omnes ob oculos habeant, qui animas curant, ut ne per illorum misericordiam aut tergiversationem ulla ægotantis anima negligatur. De manu Curionis requiretur neglecta. Optimè proin ad ægrum vix vocatus Curio properè contendit, sed utinam pari promptitudine, pari alacritate

tate etiam ad pauperulum avolâisset! turpe est ac verè scandalosum, si agrotantibus opulenti lucri gratiâ promptus assistat Parochus, pauperes verò & opis indigos paterno solamine destituat; talis dignus non est nomine suo, quia *mercenarius* est, burfarum lucris, non animarum. Videtur hæc scabie præfens Parochus sorduisse. Exceptit euclionis confessionem (qualis autem hæc fuerit, docebit eventus) cum autem angina vitio SS. Viaticum sumere non posset, Ferculum eucharisticum ad Ecclesiam referre coactus est Parochus. Nolvit nempe Deus mammonisticum pectus Pluto aut Plutone infessum subintrare; hinc fauces obstruxit, ne quid ultra posset in stomachum defluere. Vix suum in sacrarium reposuit Eucharistiam, novus ecce nuntius accurrit, qui ad viduam quoque pauperulam jam panè cum fato luctantem, venire non gravetur, eundem Parochum sollicitabat. Non placuit Parocho vilis viduæ conditio; vidit enim se gratis excursurum; abruit proin & in sui D. cooperatoris humeros lucri vacuos labores devolvit. Vix casam attigit ruralem divinò epulo instructus, ecce rem prodigiosam! vidit sanctam hanc Viduam super stramen abjectam humi decumbere; at verò vidit simul augustissimam Dei Parentem splendidò Virginum chorò stipatam viduæ famulari, cibum potumque decumbenti porrigere, mortualem sudorem strophio abstergere, lecti stragula componere. Deum immortalem! an etiam major dignatio fingi possit? olim se *Ancillam* dixit Dei-Hominis, nunc etiam viduæ mendicabulæ sub agresti tecto ancillatur. His obsequiis minimè contenta, etiam Sacerdoti, viduæ confitenti aures daturò, feliam obtulit, ipsa interim in Ven. Sacramento latentem Dei Filium suum Cœlitum choro Mater adoravit. Ita tandem Vidua hæc sumptu piensillimè Viaticò, ipsa inter Deiparæ brachia sanctissimè exspiravit. At quid diviti factum, cui uni curam suam Curio Parochus impendit, relicta paupere? Cum, stupore ac lætitia plenus Parochi coadjutor ex rurali casa tot prodigiis illustrata, domum suam repetere, & tunc morientis opulenti Mammonistæ ædes transfiret, plenam Dæmonibus tecto insultantibus vidit domum felium formâ, ipsum verò euclionem alta & horrida voce inclamantem audivit: ah misero succurrite & catos dispellite! Ascendit per scalas D. Cooperator, cum fato luctantem ad seriam pœnitentiam hortaturus; at ecce novum prodigium! cum pedem cubiculo inferret, infernalis Æthiops jam uncò ferreò in expirantis os injecto, animam sceleratam ex in-

K.
Deiparæ
humilitatē

N

felici

felici corpore protraxit, & sociis demonibus asportandam simul & eternum cruciandam objecit.

Hic hic nonnihil divites Crassi, perfidi Mammonista, & torquentibus gravati Eucliones pedem figite & videte, quem vitalem nem pauperum sanguisugæ divites sortiantur, si nulla impiè partem facta restitutione hinc emigrent. Dives iste cum Evangelico illo bultus est in inferno, ubi modo frustra suam insatiabilem avaritiam erant, focus æternantibus absumendus, & nunquam tamen consumendus. Hic pariter ô pauperuli sed Deo ac Superis devoti, & in premam Numinis Voluntatem perpetim resignati subsistite & videte, quàm fausto ac felici fato fungantur pauperes, qui cum Deo Hæne nostrâ causâ depauperato, suam pauperiem æquò ferunt animam eamque Deo identidem ac Deiparæ commendant, à lege divina, & Marianis ab obsequiis nec latum unguem digressi, dum spiritus hinc erigit artus. Ita pravi divites non in Domino sed in demonemortuam ita prohi, justi, & Mariano cultui pientissimè addicti pauperes in Deo ac Deipara moriuntur; his Cœlorum Imperatrix in articulo fuerit ultimo, illis contra gulam frangit Phlegeton. Ardemus cum pere vidua pari felicitatis fatò extingui? Deum ac Deiparam nunquam animò proscribamus, utrique tam in prosperis quàm in adversis pensissimè devoti, ac perennibus obsequiis jurati. Ita sanè tam quoque spes illa minimè vana refulgebit, non visuros nos esse mortuam nisi Christum Domini ac Deiparam hic per gratiam divinam & opem Marianam vidimus, ibi per gloriam perennem in cœlis à facie faciem cum divinissima Matre Filium Deum spectaturi.

Amen.

CON